

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Sa/42/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7018200820
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Baranová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7018200820.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Baranovej, členov senátu JUDr. Milana Končeka a JUDr. Valérie Mihalčínovej, v právnej veci žalobkyne O. B., bytom J., Q.Á. X, právne zastúpenej JUDr. Petrom Molitorisom, PhD., advokátom, so sídlom Štúrova 20, Košice, proti žalovanému Okresnému úradu Košice, odboru cestnej dopravy a pozemných komunikácií, Komenského 52, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného zo 06.07.2018 sp. zn. OU-KE-OCDPK-2018/027926, takto

rozhodol:

I. Z r u š u j e rozhodnutie žalovaného zo 06.07.2018 sp. zn. OU-KE-OCDPK-2018/027926.

II. Žalobkyni p r i z n á v a úplnú náhradu trov konania voči žalovanému.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalovaný rozkazom z 28.05.2018 č. OU-KE-KCDPK-2018/027926 uložil žalobkyni podľa § 11 ods. 1 spojení s § 16b ods. 2 zákona č. 488/2013 Z. z. o diaľničnej známke v znení neskorších predpisov (ďalej iba zákon o diaľničnej známke) pokutu vo výške 150 eur za správny delikt podľa ustanovenia § 10a ods. 1 zákona o diaľničnej známke, ktorého sa dopustila tým, že dňa 14.10.2016 v čase o XX:XX:XX hod. užívala vymedzený úsek cesty A., XXX,X km, smer N., vozidlom bez úhrady diaľničnej známky.

Svoje rozhodnutie žalovaný odôvodnil tým, že pri rozhodovaní vychádzal zo získaného dôkazu porušenia povinnosti, ktorým je záznam o vykonaní kontroly č. 2716633 a dve fotografie vyhotovené dňa 15.10.2016 v čase o XX:XX:XX hod.. Z uvedených dôkazov bola zistené a preukázané, že žalobkyňa dňa 14.10.2016 v čase o XX:XX:XX hod. užívala vymedzený úsek cesty A., XXX,X km smer N., vozidlom bez úhrady diaľničnej známky, čím spáchala správny delikt podľa ustanovenia § 10a ods. 1 zákona o diaľničnej známke.

2. Žalobkyňa podala v zákonnej lehote proti rozkazu odpor, v ktorom uviedla, že v uvedenom čase a dátume mala zakúpenú diaľničnú známku na svoje vozidlo T. G.. Znamku si zakúpila dňa 03.02.2016 so platnosťou do 31.01.2017, a teda v čase a dátume u daného porušenia bola na jej vozidlo diaľničná známka zakúpená a platná. V septembri 2016 sa sťahovala do Košíc, a pretože jej byt je situovaný v centre, pre parkovanie pred vlastným bytovým domom bola povinná svoju ŠPZ zmeniť kvôli nariadeniam EEI, a to na košickú ŠPZ. Všetky úradné dokumenty a ich zmeny si vybavovala počas rodičovskej dovolenky spolu s dvojročným dieťaťom a na nutnosť prehlásenia elektronickej diaľničnej známky ju nikto na úrade neupozornil. Poukázala na svoje osobné pomery a výšku uloženú pokuty. Žiadala, aby bola od jej zaplatenia oslobodená. Spolu s odporom predložila doklad o zaplatení diaľničnej známky, doklad o zmene evidenčného čísla.

3. Žalovaný rozhodnutím zo 06.07.2018 č. OU-KE-OCDPK-2018/027926 podľa ustanovenia § 13 ods. 3 písm. a zákona o diaľničnej známke odmietol odpor žalobkyne proti rozkazu o uložení pokuty z dôvodu,

že žalobkyňa neuviedla rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoju obranu proti výroku uvedenému v rozkaze.

4. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný uviedol, že pri rozhodovaní vychádzal zo získaného dôkazu porušenia povinnosti, ktorým je záznam o vykonaní kontroly č. 2716633 a fotografie (2 x), vyhotovený dňa 15.10.2016 v čase o XX:XX:XX hod.. Dňa 28.05.2018 bol vygenerovaný rozkaz o uložení pokuty za správny delikt prevádzkovateľa vozidla. Žalobkyni bola uložená pokuta vo výške 150 eur za to, že sa dopustila spáchania správneho deliktu podľa ustanovenia § 10a ods. 1 zákona o diaľničnej známke tým, že 14.10.2016 v čase o XX:XX:XX hod. užívala vymedzený úsek cesty A., XXX,X km, smer N., vozidlom bez úhrady diaľničnej známky. Žalovaný ďalej uviedol celý obsah podaného odporu, citoval ustanovenia § 4 ods. 2, § 5 ods. 1, § 10a ods. 1, § 11 ods. 1, § 16b ods. 2 a § 13 ods. 2 zákona o diaľničnej známke a konštatoval, že za správne a úplné zadanie údajov spojených s úhradou diaľničnej známky zodpovedá kupujúci (prevádzkovateľ, vodič), ktorý si ich má následne aj skontrolovať.

Žalovaný v odôvodnení poukázal na usmernenie Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR, Sekcie cestnej dopravy a pozemných komunikácií zo dňa 16.12.2016, podľa ktorého, ak prevádzkovateľ predloží doklad o zaplatení diaľničnej známky s tým, že spravil chybu pri zadávaní EČV alebo typu vozidla alebo urobil zmenu a nedisponuje dokladom o zaplatení platnej diaľničnej známky k vozidlu, ku ktorému bol vydaný rozkaz s pokutou podložený záznamom o kontrole, to znamená, že kontrolným systémom bolo zaznamenané vozidlo bez úhrady diaľničnej známky a pokuta je oprávnená.

5. Žalovaný si k odporu podaného žalobkyňou vyžiadal tiež stanovisko od NDS a.s. Bratislava, ktorá listom z 02.07.2018 uviedla, že pre vozidlo s EČV K. bola zakúpená ročná elektronická diaľničná známka pre obdobie od 03.02.2016 do 31.01.2017. Kontrolou v rámci Centrálnej evidencie úhrad Diaľničných známok Služby výberu a evidencie úhrady diaľničných známok za užívanie vymedzených úsekov ciest Slovenskej republiky sa zistilo, že Poskytovateľ služby neeviduje žiadosť o Zmenu údajov v evidencii úhrady diaľničnej známky od prevádzkovateľa vozidla žalobkyne, a to pre registráciu z EČV K. na EČV J.. Z uvedeného vyplýva, že systém kontroly úhrady diaľničných známok vykazoval bez nahlásenia zmeny vozidlo s EČV J. v čase kontroly 14.10.2016 o XX:XX:XX hod. ako vozidlo bez úhrady diaľničnej známky.

Vzhľadom na to, že žalobkyňa v odpore uviedla, že predmetné vozidlo malo v čase zakúpenia diaľničnej známky EČV K., ale prevádzkovateľ nedisponuje dokladom o zaplatení platnej diaľničnej známky k vozidlu so správnym evidenčným číslom vozidla, ku ktorému bol vydaný rozkaz s pokutou predložený záznamom o kontrole, to znamená, že kontrolným systémom bolo zaznamenané vozidlo bez úhrady diaľničnej známky a pokuta bola oprávnená. Žalovaný konštatoval, že žalobkyňa, ako prevádzkovateľ vozidla, mohla podať žiadosť prostredníctvom internetového portálu www.eznamka.sk <<http://www.eznamka.sk>> a prostredníctvom vybraných obchodných miest požiadať o zmenu údajov v evidencii úhrady diaľničnej známky, t.j. zmenu evidenčného čísla vozidla, čo nevyužila.

6. V zákonnej lehote podala žalobkyňa žalobu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo 06. júla 2018 a navrhla, aby súd toto rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Súčasne si žalobkyňa uplatnila úplnú náhradu trov konania voči žalovanému.

7. Žalobkyňa v žalobe rovnako ako v odpore uviedla, že v čase, kedy sa mala dopustiť správneho deliktu, mala riadne zakúpenú diaľničnú známku na osobné motorové vozidlo T. G., ktorú si zakúpila 03.02.2016 s platnosťou do 31.01.2017, ale ešte pre evidenčné číslo K.. V priebehu roku 2016 sa presťahovala do Košíc, kde za účelom možnosti parkovania v rezidenčnej zóne bola nútená zmeniť evidenčné číslo vozidla na košické evidenčné číslo J.. O zmenu údajov o vozidle vo vzťahu k diaľničnej známke nepožiadala, pretože o takejto povinnosti nevedela. Napriek uvedeným skutočnostiam žalovaný odpor odmietol podľa § 13 ods. 3 písm. a/ zákona o diaľničnej známke. Žalobkyňa konštatovala, že uvedené rozhodnutie napadnuté žalobou vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, je zároveň nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov a správny orgán pred rozhodnutím nedostatočne zistil skutkový stav veci, čo predstavuje dôvod jeho zrušenia podľa § 191 ods. 1 písm. c/, d/, e/ Správneho súdneho poriadku.

8. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že žalovaný sa neriadil ustanoveniami § 4 ods. 1, 2, § 10a ods. 1 a § 13 ods. 3 písm. a/ zákona o diaľničnej známke, preto je rozhodnutie nezákonné a zároveň zmätočné a nepreskúmateľné.

9. Žalobkyňa predovšetkým zdôraznila, že podľa záhlavia napadnutého rozhodnutia, ako aj podľa znenia jeho výroku, bol jej odpor odmietnutý z dôvodu podľa § 13 ods. 3 písm. a/ zákona o diaľničnej známke, t.j. že v odpore neuviedla rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera obranu proti výroku uvedenému v rozkaze. Toto konštatovanie sa nezakladá na pravde a nemá oporu v obsahu spisu, ani v obsahu odôvodnenia samotného rozhodnutia. Z neho totiž celkom jednoznačne vyplýva, čo v odpore uviedla, na akých tvrdeniach zakladá svoje námietky voči rozkazu, ako aj to, že predložila k svojim tvrdeniam aj listinné dôkazy (doklad o zaplatení diaľničnej známky, doklad o zmene ŠPZ, kópiu občianskeho preukazu s údajmi o novom bydlisku). Z obsahu odôvodnenia namietaného rozhodnutia žiadnym spôsobom nevyplýva, aké predpísané náležitosti odpore absentovali, a prečo nebolo možné postupovať podľa § 13 ods. 5 zákona o diaľničnej známke. Rozhodnutie je podľa žalobkyne vo vzťahu k vymedzeniu jeho výroku neodôvodnené a nepreskúmateľné.

10. Aj s ohľadom na obsah odôvodnenia rozhodnutia je podľa žalobkyne možné napadnuté rozhodnutie označiť za absolútne zmätočné a nezrozumiteľné. Výrok rozhodnutia nekorešponduje s postupom správneho orgánu, ktorý rozhodnutiu predchádzal, ani s obsahom odôvodnenia rozhodnutia. Žalovaný hoci na jednej strane uvádza, že v odpore neuviedla rozhodujúce skutočnosti, na druhej strane v odôvodnení reaguje na jej námietky uvedené v odpore, ktoré aj v odôvodnení rekapituluje a poukazuje na usmernenie Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja zo 16.12.2016, a na stanovisko Národnej diaľničnej spoločnosti a.s. z 27.06.2018, ktoré bolo vyžiadané v reakcii na podaný odpor.

Hoci rozhodnutie o odmietnutí odporcu je procesným rozhodnutím, z obsahu odôvodnenia jeho rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že v skutočnosti má rozhodnutie charakter rozhodnutia vo veci samej. Žalovaný totiž zjavne námietky uvedené v odpore meritórne prejednal, ale bez toho, aby v rámci rozhodovania o v správnom delikte žalobkyne zabezpečil realizáciu jej procesných práv účastníka konania vyplývajúcich zo zákona č. 71/1967 Zb. z jej neskorších predpisov (Správny poriadok) a zákona o diaľničnej známke a v neposlednom rade tiež z čl. 46 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Tento postup žalovaného považuje za účelové obchádzanie zákona, kedy správny orgán zrejme s ohľadom na čas spáchania skutku a lehoty podľa § 10a ods. 8 zákona o diaľničnej známke zvolil absolútne nezákonný a mätúci postup bezdôvodného odmietnutia odporu, namiesto riadneho prejednanja veci.

11. Žalobkyňa v žalobe ďalej uviedla, že za nezákonné je možné označiť napadnuté rozhodnutie a tiež rozkaz o uložení pokuty s poukazom na skutočnosť, že v danom prípade bola sankcionovaná za porušenie povinnosti, ktorú v skutočnosti žiadnym spôsobom neporušila. Predloženými dôkazmi bolo nepochybne preukázané, že si splnila povinnosť úhrady diaľničnej známky. Úhrada diaľničnej známky je viazaná na vozidlo, nie na jeho evidenčné číslo. Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že vozidlo, na ktorom v inkriminovanom čase jazdila, malo uhradenú diaľničnú známku.

12. Pokiaľ žalovaný vo svojom rozhodnutí sa odvolával na usmernenie Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja, tak žalobkyňa konštatovala, že usmernenie ministerstva nepredstavuje právne nezáväzný výklad právneho predpisu, je iba interným aktom, a nie aktom všeobecne záväzným. Pre žalobkyňu, ako nepodriadený subjekt, z usmernenia nemôžu vyplývať žiadne také nové povinnosti alebo právneho dôsledky, ktoré by nemali oporu v riadne publikovanom všeobecne záväznom právnom predpise. Pokiaľ zákonodarca viaže povinnosť úhrady diaľničnej známky na vozidlo, nemôže byť postihnutá za porušenie tejto povinnosti len v dôsledku toho, že nespĺnila evidenčnú povinnosť pri zmene evidenčného čísla, hoci vozidlo, na ktorom jazdí, je totožné, ako to, pre ktoré bola známka uhradená. Hoci táto okolnosť nebola správne orgánu - žalovanému zrejme známa v čase vydania rozkazu, bola známa už z podaného odporu a priložených listinných dôkazov a žalovaný ju mal reflektovať v riadne vykonanom riadnom konaní o správnom delikte. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že mohla spáchať správny delikt podľa § 10a ods. 1 zákona o diaľničnej známke nepožičaním o zmenu v evidencii úhrady diaľničnej známky. Takýto výklad právneho predpisu by bol uskutočnený výlučne v neprospech žalobkyne, čo je v rozpore so zásadami spravodlivého procesu podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Žalobkyňa poukázala tiež na čl. 13 Ústavy SR, podľa ktorého každá povinnosť musí byť ukladaná zákonom alebo na základe zákona, pričom musí byť vyjadrená explicitne a jednoznačne. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 01. júla 2010 sp. zn. 8Sžp/1/2010 a Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 476/2016 zo 17. januára 2018.

13. Žalobkyňa ďalej poukázala na to, že z citovaného usmernenia Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja vyplýva, že pokuta je uložená oprávnene, ak bola urobená zmena, no prevádzkovateľ nedisponuje dokladom o zaplatení diaľničnej známky k vozidlu, ku ktorému bol vydaný rozkaz. Aj z tohto usmernenia teda vyplýva, že v konaní je potrebné preukázať zaplatenie diaľničnej známky k vozidlu a nie ku konkrétnemu evidenčnému číslu. Dokladom preukazujúcim totožnosť vozidla evidovaného pri úhrade diaľničnej známky a vozidla, ktorým užívala spoplatnený úsek, je predložené potvrdenie o zmene evidenčného čísla vozidla, ktoré žalovanému predložila v kombinácii s potvrdením o úhrade diaľničnej známky, čo však žalovaný nevzal do úvahy. Rovnako jej situácia nie je podobná so situáciou, kedy by došlo k chybe pri zadávaní evidenčného čísla vozidla, pretože v prípade chyby tohto čísla by nebolo možné preukázať, že pokutované vozidlo je totožné s vozidlom identifikovaným podľa evidenčného čísla vozidla. Na podporu svojej argumentácie žalobkyňa poukázala na obdobnú vec posudzovanú Krajským súdom v Trnave pod sp. zn. 14S/3/2017.

14. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe z 23.10.2018 navrhol, aby súd žalobu, ako neopodstatnenú, zamietol. Uviedol, že trvá na dôvodoch, ktoré sú uvedené žalobou napadnutého rozhodnutia a poukázal na ustanovenie § 5 ods. 4 zákona o diaľničnej známke, v ktorom sa uvádza, že služby súvisiace s opravou údajov, určí správca výberu úhrady diaľničnej známky vo svojich všeobecných obchodných podmienkach. Podľa článku VI ods. 2 Všeobecných obchodných podmienok Správcu výberu úhrady diaľničnej známky vydané s platnosťou a účinnosťou odo dňa 01.12.2015, mal prevádzkovateľ vozidla podať žiadosť o zmenu v evidencii úhrady diaľničnej známky z dôvodu zmeny evidenčného čísla vozidla. Inak kontrolný systém úhrady diaľničnej známky, prevádzkovaný správcou výberu úhrady diaľničnej známky (NDS a.s. - SkyToll a.s.) vyhodnotí vozidlo, ako vozidlo bez úhrady diaľničnej známky. Na základe uvedeného je preukázané, že prevádzkovateľ vozidla nezabezpečil, aby pri užívaní vymedzených úsekov ciest vozidlom bola splnená povinnosť podľa ustanovenia § 4 ods. 2 zákona o diaľničnej známke.

V ďalšom žalovaný citoval čl. V. v súlade s bodom 4 tohto článku Podmienok, je Zákazník zodpovedný za realizáciu práve jednej úhrady Diaľničnej známky, evidovanej v rámci evidencie úhrad Diaľničných známok k jednému a jedinečnému evidenčnému číslu vozidla/prípojeného vozidla a práve pre jednu platnosť úhrady Diaľničnej známky.

V Článku VI. v bode 1 a 2 žalovaný uviedol postup pri zmene údajov v evidencii úhrady Diaľničnej známky uvedených vo všeobecných obchodných podmienkach. V bode 1 sa konštatuje, že Diaľničná známka je medzi vozidlami alebo prípojnými vozidlami neprenosná a v bode 2, že Žiadosť o zmenu v evidencii úhrady Diaľničnej známky je možné podať prostredníctvom Internetového portálu a prostredníctvom vybraných Obchodných miest, ktorých zoznam je uverejnený na Internetovom portáli, pričom zmenu údajov v evidencii úhrady Diaľničnej známky je možné vykonať výlučne v prípade, ak nastane zmena evidenčného čísla vozidla/prípojeného vozidla a/alebo krajiny registrácie vozidla/prípojeného vozidla (tzn. nemení sa samotné vozidlo/prípojný vozidlo, a ani typ a platnosť Diaľničnej známky).

15. Systém kontroly identifikuje vozidlo na základe evidenčného čísla vozidla, preto zákon ukladá mať správne a úplne uvedené štyri údaje o vozidle (aj evidenčné vozidlo). Zákon ďalej odkazuje podľa § 5 ods. 4 zákona o diaľničnej známke na služby súvisiace najmä s kúpou alebo výmenou diaľničnej známky, čo je konkretizované v článku VI. z čoho vyplýva, že údaje majú byť pri využívaní vymedzených úsekov ciest vždy zadané správne a úplne, inak by bola možnosť ich zmeny vyplývajúca zo všeobecných obchodných podmienkach úplne bezpredmetná. Uvedené potvrdila aj spoločnosť NDS a.s. v liste z 27.06.2018, č. 7200/58144/20102/2018.

16. Žalobkyňa v odpore uviedla, že predmetné vozidlo malo v čase zakúpenia diaľničnej známky s evidenčným číslom K., ale prevádzkovateľ (žalobkyňa) nedisponuje dokladom o zaplatení platnej diaľničnej známky k vozidlu so správnym evidenčným číslom vozidla, ku ktorému bol vydaný rozkaz s pokutou predložený záznamom o kontrole, to znamená, že kontrolným systémom bolo zaznamenané vozidlo bez úhrady diaľničnej známky a pokuta bola oprávnená, a teda žalobkyňa nedisponuje dôkazmi na to, že vozidlo s evidenčným číslom J. malo uhradenú diaľničnú známku v súlade so zákonom o diaľničnej známke.

17. Žalovaný neprejednával správny delikt na základe toho, že mal viacnásobne potvrdené, že na evidenčné číslo J. vozidla nebola evidovaná úhrada diaľničnej známky a ďalším prejednávaním, by

zaťažil žalobkyňu, ako účastníka konania, povinnosťou platby trov vo výške 30 eur v súlade § 13 ods. 8 zákona o diaľničnej známke. Žalovaný pre úplnosť uviedol, že žalobkyňa po nadobudnutí právoplatnosti a vykonateľnosti rozkazu, uhradila pokutu vo výške 150 eur dňa 23.08.2018, v dôsledku čoho žalovaný spis uzavrel.

18. Žalobkyňa v replike na vyjadrenie žalovaného poukázala na to, že žalovaný vo vyjadrení k žalobe opätovne rekapituluje jej odporové námietky a meritórne na ne reaguje. Z obsahu jeho podania je zrejmé, že jej námietky mu boli známe a tieto mal aj v čase rozhodnutia o odpore k dispozícii. Pokiaľ s nimi vecne nesúhlasil, mal na základe podaného odporu podľa § 13 ods. 5 zákona o diaľničnej známke vec riadne prejednať (§ 11 zákona o diaľničnej známke) a následne sa s jej námietkami vysporiadať v rozhodnutí, proti ktorému by bolo prípustné odvolanie.

19. Po vecnej stránke žalovaný poukazuje na § 5 ods. 4 zákona o diaľničnej známke, z ktorého vyvodzuje záver, že pokiaľ žalobkyňa pri zmene evidenčného čísla nerefletovala všeobecné obchodné podmienky správcu, dopustila sa správneho deliktu. Podľa žalobkyne takýto záver je neakceptovateľne extenzívnym výkladom dotknutého právneho predpisu. V prvom rade preto, že všeobecné obchodné podmienky upravujú v zásade obchodný vzťah medzi prevádzkovateľom vozidla a správcou a neupravujú (a ani nemôžu) verejnoprávnu deliktuálnu zodpovednosť. Toto upravuje iba zákon o diaľničnej známke v § 10a s odkazom na § 4 ods. 2. Z obsahu citovaných ustanovení, ani zo žiadnych iných ustanovení, označeného právneho predpisu nevyplýva, že by žalobkyňa mohla spáchať predmetný správny delikt iba samotným nerefektovaním všeobecných obchodných podmienok správcu týkajúcich sa zmeny v evidencii úhrady diaľničnej známky. Zákonodarca deliktuálnu zodpovednosť nespojil s akýmkoľvek porušením zákona, či všeobecných obchodných podmienok, ale výlučne so situáciou, ak je vymedzený úsek ciest užívaný bez úhrady.

20. Žalobkyňa poukázala na to, že nepochybne preukázala zaplatenie diaľničnej známky ku konkrétnemu vozidlu, ktoré je totožné s vozidlom, s ktorým bola spojená pokuta uložená rozkazom. Inými slovami, bolo nepochybne preukázané, že vybrané úseky ciest žalobkyňa užívala s vozidlom, ku ktorému bola splnená povinnosť úhrady. Správca síce túto skutočnosť kvôli neohláseniu zmeny evidenčného čísla vozidla nezistil, no zistil to, resp. mohol a mal to zistiť a vyhodnotiť v rámci riadne uskutočneného konania žalovaný. V danom prípade, teda nebol porušený objekt správneho deliktu podľa § 10a zákona o diaľničnej známke, a preto považuje podanú žalobu za dôvodnú.

21. Žalovaný v duplike z 01.03.2019 na repliku žalobkyne uviedol, že sa s tvrdeniami žalobkyne nestotožňuje a poukázal na to, že žalobkyňa nepredložila správny orgán doklad so správnym evidenčným číslom vozidla, ktorý preukazuje zaplatenie diaľničnej známky k jednému a jedinečnému evidenčnému číslu vozidla pre jednu platnosť úhrady Diaľničnej známky. Zákazník je zodpovedný za realizáciu práve jednej úhrady Diaľničnej známky, evidovanej v rámci evidencie úhrad Diaľničných známok. V prípade potreby použitia spolplatneného úseku ciest s novým evidenčným číslom vozidla, má zákazník možnosť zmeny, a to podaním žiadosti o zmenu v evidencii úhrady Diaľničnej známky. Všeobecné obchodné podmienky Národnej diaľničnej spoločnosti a.s., na ktoré odkazuje ustanovenie § 5 ods. 4 zákona o diaľničnej známke, je možné považovať za podzákonný právny predpis a správny orgán na jeho ustanovenia musí prihliadať na základe osobitného zákonného splnomocnenia (§ 5 ods. 4 zákona o diaľničnej známke). Dôsledkom právnej povahy takýchto predpisov je, že im možno priznať záväzné právne účinky.

22. Súd v konaní podľa § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok za splnenia podmienok uvedených v 107 ods. 2 tohto zákona, bez nariadenia pojednávania po preskúmaní žalobou napadnutých rozhodnutí a oboznámení sa v administratívnom spise, dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

23. Podľa § 4 ods. 1 zákona o diaľničnej známke, povinnosť úhrady diaľničnej známky má vodič vozidla alebo vodič jazdnej súpravy (ďalej len „vodič“).

Podľa § 4 ods. 2 zákona o diaľničnej známke, prevádzkovateľ vozidla je povinný zabezpečiť, aby pri užívaní vymedzených úsekov ciest vozidlom alebo jazdnou súpravou bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky.

24. Podľa § 5 ods. 1 zákona o diaľničnej známke, je pri úhrade diaľničnej známky v elektronickej podobe potrebné správne a úplne zadať tieto údaje:

- a) krajina registrácie vozidla,
- b) evidenčné číslo vozidla alebo prípojného vozidla kategórie O1 a O2,
- c) typ vozidla a to, či ide o vozidlo alebo o prípojné vozidlo,
- d) platnosť diaľničnej známky a začiatok jej platnosti.

Podľa § 5 ods. 4 zákona o diaľničnej známke, služby súvisiace najmä s kúpou alebo výmenou diaľničnej známky, opravou údajov a výšku servisných poplatkov určí správca výberu úhrady diaľničnej známky vo všeobecných podmienkach.

25. Podľa § 10a ods. 1 zákona o diaľničnej známke, správneho deliktu sa dopustí ten, kto ako prevádzkovateľ vozidla poruší povinnosť podľa § 4 ods. 2.

26. Podľa § 11 ods. 1 zákona o diaľničnej známke, ak okresný úrad zistí na základe kontroly vykonanej správcom výberu úhrady diaľničnej známky alebo osobou poverenou podľa § 8 ods. 1 alebo osobou poverenou výkonom kontroly alebo orgánmi Policajného zboru spáchanie správneho deliktu podľa § 10a ods. 1 a nie je dôvod na odloženie veci podľa § 12 ods. 1, bezodkladne bez ďalšieho konania vydá rozkaz o uložení pokuty vo výške 150 eur.

27. Podľa § 13 ods. 2 zákona o diaľničnej známke, prevádzkovateľ vozidla môže proti rozkazu podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia odpor okresnému úradu, ktorý rozkaz vydal. Odpor proti rozkazu sa musí odôvodniť. V odôvodnení uvedie prevádzkovateľ vozidla rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoju obranu proti výroku uvedenému v rozkaze, a zároveň označí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. K odporu pripojí listinné dôkazy, ktorých sa dovoláva. O tomto musí byť prevádzkovateľ vozidla v rozkaze poučený. Ustanovenie § 19 ods. 3 všeobecného predpisu o správnom konaní sa nepoužije.

Podľa § 13 ods. 3 zákona o diaľničnej známke, okresný úrad odmietne odpor, ak

- a) neobsahuje predpísané náležitosti podľa odseku 2 a podľa všeobecného predpisu o správnom konaní,
- b) bol podaný podľa ods. 7 a neobsahuje údaje o vodičovi podľa ods. 7,
- c) bola pokuta už uhradená.

Podľa § 13 ods. 5 zákona o diaľničnej známke, včasným podaním odporu, ktorý nebol odmietnutý podľa odseku 3, sa rozkaz zrušuje v celom rozsahu a okresný úrad pokračuje v konaní o správnom delikte prevádzkovateľa vozidla, ak v odseku 6 nie je ustanovené inak.

28. Podľa § 16 zákona o diaľničnej známke, na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

29. Podľa § 46 Správneho poriadku, rozhodnutie musí v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 1, 2, 3 Správneho poriadku, rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

30. Predmetom súdneho preskúmania je procesné rozhodnutie žalovaného, ktorým odmietol odpor žalobkyne podaný proti rozkazu o uložení pokuty za správny delikt prevádzkovateľa vozidla z dôvodu uvedeného v § 13 ods. 3 písm. a/ zákona o diaľničnej známke. Hoci žalovaný uvedené skutočnosti tvrdil vo výroku svojho rozhodnutia, z odôvodnenia žalobou napadnutého rozhodnutia však vyplýva, že žalobkyňa s odporom, ktorý odôvodnila, predložila listinné dôkazy, a to úhradu za diaľničnú známku, doklad o zmene evidenčného čísla vozidla a fotokópiu svojho občianskeho preukazu, ktorým dokazovala zmenu svojho bydliska. S uvedenými skutočnosťami sa žalovaný vo svojom rozhodnutí zaoberal, vyhodnocoval ich a dokonca doplnil dokazovanie vyžiadanim si vyjadrenia od Národnej diaľničnej spoločnosti. Z uvedeného vyplýva, že ak žalovaný odmietol odpor podľa spomínaného ustanovenia § 13 ods. 3 písm. a/ zákona o diaľničnej známke, mal dôvod odmietnutia odporu odôvodniť vo svojom rozhodnutí. Žalovaný sa však v dôvodoch preskúmaného rozhodnutia zaoberal meritom veci a žalobkyňou predložené dôkazy vyhodnocoval a doplňoval dokazovanie. Uvedené rozhodnutie preto v súlade so žalobnou námietkou žalobkyne súd považuje za nezákonné a súčasne tiež za zmatečné a nepreskúmateľné. Žalovaný totiž neuviedol aké skutočnosti absentovali v podanom odpore, a teda z akého konkrétneho dôvodu odpor odmietol.

31. Žalovaný mal správne postupovať podľa § 13 ods. 5 zákona o diaľničnej známke, a teda pokračovať v konaní o správnom delikte žalobkyne, pričom v tomto konaní mal postupovať v zmysle príslušných ustanovení zákona o správnom konaní. V tomto konaní bol žalovaný oprávnený a zároveň povinný vyhodnocovať predložené listinné dôkazy, zadávať si ďalšie a tie hodnotiť jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti.

32. Žalobkyňa v podanom odpore proti rozkazu o uložení pokuty, ako aj podanej žalobe, argumentovala tým, že diaľničnú známku za osobné motorové vozidlo riadne zakúpila a v priebehu platnosti tejto známky došlo k zmene evidenčného čísla toho istého motorového vozidla v dôsledku toho, že sa zo svojho predchádzajúceho trvalého bydliska presťahovala do Košíc. Žalobkyňa opomenula oznámiť zmenu evidenčného čísla v dôsledku zmeny trvalého bydliska Národnej diaľničnej spoločnosti a.s., ale zákon nesplnenie tejto povinnosti nekvalifikuje ako správny delikt. Správny delikt prevádzkovateľa vozidla je vymedzený ustanovením § 4 ods. 2, z ktorého vyplýva, že prevádzkovateľ vozidla je povinný zabezpečiť, aby pri užívaní vymedzených úsekov ciest vozidlom alebo jazdnou súpravou, bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky. Treba súhlasiť s tvrdením žalobkyne v žalobe, že povinnosť zakúpenia diaľničnej známky je viazaná na vozidlo a nie na jeho evidenčné číslo. Neoznámenie zmeny evidenčného čísla toho istého vozidla je síce porušením všeobecných obchodných podmienok, ale zákon o diaľničnej známke toto porušenie nekvalifikuje ako správny delikt. Navyše podľa názoru súdu pri skúmaní deliktuálneho konania je potrebné tiež mať na pamäti jeho materiálnu stránku, teda či ide o také konanie žalobkyne, ktoré je spoločensky neprijateľné. S poukazom na uvedené má žalovaný možnosť postupovať podľa § 13 ods. 5 zákona o diaľničnej známke.

V tejto súvislosti súd poukazuje na judikatúru krajských súdov v obdobných veciach, napr. Krajský súd v Košiciach sp. zn. 6S/88/2018, 8S/2/2018, Krajský súd v Trnave sp. zn. 14S/3/2017 a pod..

33. Z uvedených dôvodov súd napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa § 191 ods. 1 písm. c/, d/, g/ Správneho súdneho poriadku zrušil.

Podľa § 191 ods. 6, prvá veta, Správneho súdneho poriadku, právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd v zrušujúcom rozsudku, je orgán verejnej správy v ďalšom konaní viazaný.

34. Rozsudok bol prijatý senátom v pomere hlasom 3 : 0 (§ 139 ods. 4 Správneho súdneho poriadku).

35. Úspešnej žalobkyňi súd priznal podľa § 167 ods. 1 Správneho súdneho poriadku náhradu trov konania voči žalovanému v plnej výške.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu na Najvyšší súd Slovenskej republiky prostredníctvom Krajského súdu v Košiciach.

V kasačnej sťažnosti sa uvedú všeobecné náležitosti podania podľa § 57 Správneho súdneho poriadku to znamená, ktorému správne mu súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania. Ďalej sa v kasačnej sťažnosti musí uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne mu súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 Správneho súdneho poriadku odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g/ až i/ Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Uvedená povinnosť neplatí, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c/ a d/,
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.